

Płatki kukurydziane

18 kwietnia 2013

Płatki kukurydziane. Uchodzą za pożywne i błyskawiczne danie śniadaniowe. Te bez dodatku dużych ilości cukru oraz innych kalorycznych składników, zaliczane są do zdrowej żywności. Niewielu wie, że pod koniec XIX wieku wchodziły w skład diety, która wspomagała między innymi zmagania z masturbacją.

Zanim płatki kukurydziane zyskały sławę, wśród zwolenników zdrowego odżywiania popularnością cieszyły się krakersy grahama. W XIX wieku zajadano się nimi w Stanach Zjednoczonych i do dziś zajmują poczesne miejsce w niejednej diecie. Oczywiście dzisiejsze krakersy dalekie są od swojego pierwowzoru – wyrobu przypominającego ciastka, przygotowanego z niebielonej mąki, z dodatkiem otrębów i kiełków pszenicy, niesłodzonych i o łagodnym smaku.

DIETA KONTRA AKTYWNOŚĆ SEKSUALNA

Krakersy grahama powstały najprawdopodobniej w 1829 roku w Bound Brook w stanie New Jersey. Ich pomysłodawcą był Sylvester Graham, amerykański pastor presbiteriański i dietetyk. Wprowadził on zakąskę swojego pomysłu do diety wegetariańskiej, która uchodziła za radykalną, ponieważ obok produktów mięsnych wykluczała także spożywanie mąki i

przypraw.

Co ciekawe, Graham, który miał szesnaścioro rodzeństwa, uważał, że potrzeby seksualne człowieka powinny być tłumione. Był także przekonany, że samogwałt – jak najczęściej określano wówczas masturbację – jest chorobą społeczną. W oparciu o sobie tylko znaną kombinację pseudonaukowych pojęć i prawd wiary, doszedł do wniosku, że dieta wegetariańska może położyć kres lubieżnym zachowaniom. Wszystko dzięki owocom, warzywom, ograniczonej ilości mleka oraz różnym składnikom odżywczym, w tym skrobi.

Przez blisko dwie dekady, aż do swojej śmierci w wieku 57 lat, Graham przekonywał innych do swojej diety, którą później nazywano jego imieniem. Dobrane według jego wskazań produkty i składniki odżywcze miały pomóc Grahamitom – ludziom stosującym się do jego zaleceń – pohamować swoją aktywność seksualną, a zwłaszcza onanizm. Ten, zdaniem Grahama, prowadzić miał do szaleństwa i ślepoty.

PŁATKI W IDEI

Ruch grahamitów szybko zaczął zanikać po jego śmierci, w 1851 roku. Mimo to jeden z naśladowców pastora pozostał wierny idei zdrowego odżywiania połączonego ze wstrzemięźliwością seksualną. Dr John Harvey Kellogg był szefem Battle Creek Sanitarium w stanie Michigan, w którym praktykowano reguły Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Dr Kellogg zalecał swoim pacjentom stosowanie się do podobnej diety, jaką zaproponował Graham.

Z Johnem Harveyem pracował jego brat, Will Keith Kellogg, który pełnił funkcję księgowego. Obaj panowie zajmowali się także przygotowywaniem żywności. Pewnego dnia Will zapomniał o gotującej się pszenicy, która wkrótce się rozgotowała. Mając na uwadze względy finansowe, bracia postanowili nie wyrzucać powstałej brei i w jakiś sposób ją wykorzystać. Wpadli na pomysł rozwałkowania papki, dzięki czemu miała stać się

delikatniejsza. Stało się jednak inaczej i w międzyczasie pojawiły się grudy. Po wysuszeniu okazało się, że grudy zmieniły się w twarde i chrupiące płatki. Dr Kellogg zdecydował się podać je kuracjuszom. Ku jego zaskoczeniu, pacjenci bardzo dobrze przyjęli nowe danie.

Podawane najczęściej z mlekiem, płatki były smaczne, lekkostrawne i bardzo mile widziane na stołach. Panowie Kellogg eksperymentowali także z ziarnami innych zbóż jako surowcem do wyrobu płatków i dodatkiem do nich. Obaj podjęli decyzję o opatentowaniu swojego przypadkowego wynalazku. 31 maja 1895 roku złożyli stosowne dokumenty w biurze patentowym, a 14 kwietnia 1896 roku uzyskali patent na produkcję płatków kukurydzianych.

PŁATKI POSZŁY W ŚWIAT

W tym miejscu warto wspomnieć, że o ile dr John Harvey Kellogg był wierny pomysłom wielebnego Grahama, o tyle jego brat, Will Keith, nie był zainteresowany postawą rasowego grahamity. Szybko dostrzegł możliwości drżące w nowym produkcie spożywczym i uważał, że jeśli dodać do płatków kukurydzianych nieco cukru, rychło staną się rynkowym hitem. Pomysł doprowadził do tarc między braćmi, jednak Will postawił na swoim.

19 lutego 1906 roku powstała firma Battle Creek Toasted Corn Flake Company. Bardzo szybko odniosła sukces i w 1922 roku została przemianowana na Kellogg Company. Ciekawostką jest fakt, że w 1930 roku szefostwo firmy ogłosiło wprowadzenie trzydziestogodzinnego tygodnia pracy, zamiast typowego, czterdziestogodzinnego. Will Keith Kellogg argumentował, że takie posunięcie pozwoli zatrudnić dodatkowych pracowników, co miało ogromne znaczenie w czasie wielkiego kryzysu. Praktykę tę zmieniono dopiero krótko po zakończeniu II wojny światowej.

Dziś firma warta jest kilkanaście miliardów dolarów. W 2010 roku zatrudniała ponad 30 tysięcy pracowników. Płatki

kukurydziane, jej pierwszy i flagowy produkt, są dziś znane na całym świecie. Na koniec warto dodać, że Dr John Harvey Kellogg pozostał wierny swoim poglądom i starał się pomagać osobom masturbującym się. Dieta i wchodzące w jej skład płatki były nieodłączną częścią kuracji. Smacznego.

Autor: Wojciech Andryszek

Zdjęcie: [Jo Christian Oterhals](#)

Źródło: [Histmag.org](#)

Licencja: [CC BY-SA 3.0](#)

O AUTORZE

Wojciech Andryszek – programista i dziennikarz naukowy. Ukończył informatykę na Uniwersytecie Łódzkim. Redaktor portalu Histmag.org – pisze o historii nauki i techniki. Członek Polskiego Stowarzyszenia Dziennikarzy Naukowych „Naukowi.pl”. Jako dziennikarz (publicysta) publikował m.in. w dwutygodniku dla lekarzy specjalistów Puls Medycyny, portalu Onet.pl i portalu medycznym Medme.pl. Jego teksty pojawiały się również w serwisie naukowym KopalniaWiedzy.pl i wortalach technologicznych: techManiak.pl, GSMService.pl czy OpenZone. Pociągają go nauki ścisłe, medyczne, nowe technologie, historia nauki i techniki a także przekaz niewerbalny, systemy i sztuki walki, muzyka, szkic i rysunek oraz fotografia. W wolnych chwilach dużo czyta, pisze teksty do muzyki i tłumaczy z łaciny wyniki badań lekarskich. Kontakt: w.andryszek@histmag.org

BIBLIOGRAFIA

1. Deborah Abrams Kaplan, One Hundred Years of Corn Flakes. History, Marketing and Spray-on Vitamins at Kellogg's Cereal City, [w:] Kaplan Ink, [opublikowane pierwotnie w „Chicago Tribune” i „Dallas Morning News”], [dostęp: 12 kwietnia 2013], <http://www.kaplanink.com/uploads/Cereal%20City%20story%20web%20no%20pics.pdf>.
2. Chia Evers, Feeds of the Odd, [w:] News of the Odd [kopia w

Internet Archive], [dostęp: 12 kwietnia 2013], <http://web.archive.org/web/20080315031409/http://www.newsoftheodd.com/content/view/214/>.

3. Kellogg's Corn Flakes [seria: Inventor of the Week], [w:] Lemelson-MIT Program, Styczeń 2005 [dostęp 12 kwietnia 2013], <http://web.mit.edu/invent/iow/kellogg.html>.

4. John Money, The Destroying Angel: Sex, Fitness and Food in the Legacy of Degeneracy Theory, Graham Crackers, Kellogg's Corn Flakes and American Health History, Prometheus Books, Buffalo 1985.